

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9NcC/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204421
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:8119204421.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej, v právnej veci žalobkyne: J. R., N.. X.X.XXXX, bytom Č. X, W., zastúpená: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom Slovenská 46, Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie výšky nároku, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19Csp/19/2019, takto

rozhodol:

Na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp/56/2019 a teraz na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19Csp/19/2019 je miestne príslušný Okresný súd Prešov.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov podľa § 43 ods. 1 C.s.p. postúpil predmetný spor Okresnému súdu Bratislava I vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti, s ktorou sa stotožnil.

Žalovaný svoju námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú pri prvom úkone, ktorý mu patril, odôvodnil tým, že popiera tvrdenia žalobkyne, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX je spotrebiteľskou zmluvou. Jej tvrdenie odporuje obsahu zmluvy, ako aj predzmluvným vzťahom. Medzi stranami nedošlo k uzavretiu žiadnej spotrebiteľskej zmluvy. Už zo znenia čl. 1 ods. 1 zmluvy vyplýva, že na jej základe poskytuje veriteľ (žalovaný) v prospech dlžníka (žalobkyne) peňažné prostriedky pre účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. Táto skutočnosť je medzi stranami nesporná. Javí sa pomerne nelogicky, že si žalobkyňa na svoje spotrebiteľské postavenie spomenula až s výrazným časovým odstupom po poskytnutí úveru. Žalobkyňa neuviedla žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak ako spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Takýto postup žalobkyne je špekulatívny a účelový, pretože sa snaží získať ním neoprávnenú výhodu.

K námietke miestnej nepríslušnosti žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že súd prejudikoval jej postavenie ako fyzickej osoby - podnikateľa, čo ale malo byť predmetom tohto konania. O spotrebiteľskom charakter zmluvného vzťahu nemala žiadne pochybnosti, a ak sa to preukáže pred Okresným súdom Bratislava I, bude vážne porušená rovnosť strán, pretože si žalobkyňa bude musieť svoje nároky obhajovať na mieste vzdialenom vyše 400 km od jej bydliska. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 57/2012 z 28.2.2013, ktorý sa pridržiaval judikatúry Súdneho dvora EÚ, podľa ktorého vnútroštátny súd má povinnosť preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Vnútroštátny súd má túto povinnosť tiež vtedy, ak preveruje svoju miestnu príslušnosť (C-243/08).

Okresný súd Bratislava I s postúpením sporu z Okresného súdu Prešov nesúhlasil a v zmysle ust. § 43 ods. 2 C.s.p. predložil spor na rozhodnutie o miestnej príslušnosti Krajskému súdu v Bratislave ako súdu

nadriadenému. Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že vzhľadom na podstatu sporu nie je na mieste hodnotiť dôkazy predložené stranami so záverom, že žalobkyňa nie je spotrebiteľom. Tento záver je dôvodom na prípadné zamietnutie žaloby (prípadne výzvu podľa § 138 C.s.p.), nie na postúpenie sporu inému súdu. Inak povedané Okresný súd Prešov dospel k záveru, že práva, ktorých sa žalobkyňa domáha, jej nepatria, a preto nie je miestne príslušný. Vo veci nedošlo a nemohlo dôjsť k zisteniu, že Okresný súd Prešov je miestne nepríslušný, a to vzhľadom na predmet sporu a bydlisko žalobkyne.

Podľa § 13 C.s.p. na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 19 písm. d/ C.s.p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

Podľa § 41 C.s.p. súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

Podľa § 43 ods. 1 C.s.p. ak súd postupom podľa § 40 a 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.

Podľa § 43 ods. 2 C.s.p. ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 6.3.2019 domáhala určenia, že zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzavretej dňa 19.6.2015 nemá žalovaný právo na plnenie od žalobkyne nad poskytnutú sumu 4 000,- €. Žalobkyňa tvrdila, že predmetná zmluva má spotrebiteľskú povahu, a to napriek tomu, že žalobkyňa je v nej označená ako podnikateľ a v zmluve je uvedené, že úver je poskytnutý na podnikateľské účely.

Otázkou majúcou rozhodujúci význam pre posúdenie miestnej príslušnosti je žalobkyňou tvrdená a žalovaným popieraná spotrebiteľská povaha zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným. Na jednej strane je tu zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 19.6.2015, ktorá výslovne uvádza, že účelom poskytnutia úveru je podnikateľská činnosť žalobkyne, na druhej strane je tu tvrdenie žalobkyne, podložené zatiaľ len skutočnosťou známou nadriadenému súdu zo svojej činnosti, že veritelia v obdobných úverových vzťahoch sami iniciatívne navádzajú až manipulujú dlžníkov tak, aby požiadali a v zmluve potvrdili, že úver je im poskytovaný ako podnikateľom na účely výkonu podnikateľskej činnosti (uvedené však nemožno pokladať za dôkaz, že rovnaká situácia nastala aj v tomto konkrétnom prípade). V každom prípade platí, že pri prieskume zmluvy uzavretej medzi podnikateľom konajúcim v rámci svojej podnikateľskej činnosti a fyzickou osobou, hoci podnikateľom, sa nemôže súd uspokojiť len doslovným znením zmluvy deklarujúcim podnikateľský charakter úverového vzťahu.

Právne posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku je nepochybne vecou súdu. Avšak posúdenie prípadného spotrebiteľského charakteru uzavretej zmluvy nie je v tomto prípade len otázkou právnou, o ktorej by si súd mohol v zásade urobiť záver i pred vykonaním dokazovania, ale ide tiež o otázku skutkovú, teda o otázku či z dôkazov, ktoré strany navrhnu a budú súdom vykonané, vyplynie pravdivosť tvrdenia žalobkyne alebo žalovaného. Okresný súd Prešov sa stotožnil s námietkou miestnej nepríslušnosti vznesenou žalovaným a postúpil predmetný spor, hoci v tomto štádiu konania ešte nebolo možné ustáliť žalovaným tvrdený záver o tom, že posudzovaná zmluva nie je spotrebiteľská. Súd nemôže postúpiť spor len na základe toho, že sa mu jednou zo strán tvrdený skutkový stav javí ako pravdepodobnejší.

Vzhľadom na uvedené Okresný súd Prešov nepostupoval správne, keď sa stotožnil s námietkou miestnej nepríslušnosti vznesenou žalovaným a postúpil spor Okresnému súdu Bratislava I. Miestne príslušným súdom na konanie o predmetnom spore je teda Okresný súd Prešov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).